

Szerkesztési iroda:

ari-ateza, Lukács-ház 9. sz. alatt
balra, hová a lap szellemi részét
illető közlemények intézendők.
Börmentetlen levelek csak ismert
kezektől fogadtatnak el.

Kiadó hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdája, hová
a hirdetések, előfizetési pénzek és
kiadása körüli panaszok bérmentve
intézendők.

ALFÖLD

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidékre:
Egész évre 12 ft	Egész évre 14 ft
Fél évre 6 ft	Fél évre 7 ft
Negy. évre 3 ft	Negy. évre 3,50

Hirdetmények díja:

6 hasábos petítor egyszeri hirdetésnél 6 kr. s minden következőnél 4 kr. Bélyeg-díj külön 30 kr
Nyílt-tár sora 15 kr.

Arad, június 12.

(P) Pauler válasza, Simonyi Ernőnek a Jekelfalussy-affaire-re vonatkozólag már régebben tett interpellációjára. Alkalmat ad az ekként ismét felszízre hozott ügyről e helyen egyet-mást elmondanunk.

Az a nagyon furcsa szabású jelenet, mely a csallathatatlansági dogmának a székesfehérvári egyházmegyében történt ki-hirdetése miatt folyt volna le állítólag Jekelfalussy püspök, és a kormánypadon az otthonságot még aligha megszerzett cultuszminiszter közt, s melyben a nevezett egyházfő, az annyira ismeretes római zamatú stylusban fejtette ki nézeteit, melyek a mai államélet keretébe oly türelmen roszul illenek: annak idejében bejárta az egész sajtót, természetesen más és más, érdesebb vagy szelidebb felfogásból eredt, de a miniszter urnak tanusított gyengeségét kivétel nélkül szemére vető commentárok kíséretében. A zaj, melyet a lapok e dologból csaptak, alkalmat adott Simonyi Ernő interpellációjára, melyre most Pauler, a képviselőház jelen ülészakának utolsó pillanatában röviden és elég soványan felelt meg.

Pauler ignorálva azon famosussá vált jelenetet, úgy adja elő a dolgot, hogy ő hivatalosan szólítja fel a fehérvári püspököt, ha vajon csakugyan kihirdetett-e az infallibilis dogmáját. A püspök erre beismeré, miszerint 8. március 18-án elküldé Rómából helyettesének a meghagyást, hogy a nevezett dogmát hirdettesse ki, — s a kihirdetés ennek folytán csakugyan meg is történt. Ezen a magyar államhatalomnak jogkörét csorbító eljárás megtorlását Pauler a következő nyilatkozattal teszi kitérőre: „a kormány a korona jogainak megővására az eddigi gyakorlatnak és az államhatalom jogkörének megfelelő intézkedéseket szándékozik alkalmazásba venni.”

Ez tagadhatatlanul egészen jól hangzik, s épen nem akarjuk ócsárolni a képviselőház izlését, mely e feleletet tetszéssel fogadja. Ahhoz azonban, hogy a miniszter ur magatartása a renitens fehérvári püspök s majd azon többiekkel is szemben, kik ennek példáját követni akarják, vagy talán már követték is, — ne csak a képviselőházban, mely utólag is gyakran már az ígéretet, természetesen meg nem állapodott értékű, tetszéssel veszi, hanem az egész ország közvélemény előtt maradó helyesléssel találkozzék: szükséges leendő, hogy azon erély, melylyel a kitérőbe helyezett intézkedéseket alkalmazásba kellend venni, ne maradjon semmiben hátra az elég határozottsággal kimondott nyilatkozat megett.

Mi csakis akkor, ha a kormány intézkedéseinek meg leendő a látszata, s ha a főpap uraknak, magukat az országos törvények tultenni merészülő üzelmei egészen kellek és igazán meg lesznek fekeztve, — fogjuk helyeslésünket kimondani az e téren követett politika felett. S erre meg vannak okaink. Már azon körülmény, hogy a miniszter ur ezen, az államhatalom tekintélyét nem kevésé compromittáló affaireben, oly soká késétt és egyáltalában nem is adott felvilágosítást azon részletekre vonatkozólag, melyeket a lapok elég telétorokkal adtak a világ számára, s másrészt pedig, hogy a képviselőházban tett interpellációra is, mondhatnók csak post festum válaszolt: elég alaposnak tűnteti fel azon feltevésünket, miszerint a követendő magatartás és a tanusító erély dolgában nem tudtak még megállapodni az igazi vágásban, s ezért is van az interpellációra tett nyilatkozat annyira általános, és tulságos szabatosággal tartva,

hogy a compact külalak talán feledtesse a mit annak beltartalmától várhatánk.

Az tény, hogy a fehérvári püspöknek a csallathatatlansági dogma kihirdetése iránt kiadott meghagyása megsérti a kir. tetszvény-jogot; feltehető továbbá az is, hogy a többi egyházfő szintén ki fogja azt hirdettetni, s így szintén megsértendi a kormány jogkörét: hacsak a legelső eset megtorlására a kellő szigor nem alkalmazatik. A törvényes gyakorlat szerint, az ország törvényeit megsértő püspököktől a javadalmak élvezése vonható meg, — s a kormány aligha maradand egyéb, mint ezen eszköz alkalmazása Jekelfalussy urral szemben, megtámadott tekintélye helyreállítására végetti.

Hogy pedig mennyire szükséges a kormánynak tekintélyét megóvni a főpapságnak jelenleg mindinkább meginduló, s maguk részére privilegiált állást az államhatalom jogkörén kívül szerezni akaró üzelmeivel szemben, eléggé bizonyítja az is, hogy legújabbán Simor, a primás ő eminentiája, a magyar kormány teljes mellőzésével, az autonómiai congressus küldöttsége élén maga akarja átnyújtani a királynak az autonómiai szervezkedési alapszabályokat.

A dolgok oda érlelődtek, hogy most már a legcsekélyebb erélytelenség is nagy és majd nehezebben hatálytalanítható bajokat fog előidézni. Azért óhajtjuk, hogy a cultuszminiszter amily határozottan tévé nyilatkozatát, oly határozottan és ingathatlan erélylyel cselekedjék is.

Arad, június 12.

Azon beszéd, melyet Thiers a versaillesi nemzetgyűlés jun. 8-diki ülésén az Orleans hercegek száműzetésére vonatkozó rendelet megszüntetése iránt tett indítvány tárgyalásakor tartott, Franciaország helyzetét igen találóan jellemzi.

Legelőször is Thiers azon vallomása érdemel különös figyelmet, mely szerint a lázadás Franciaországban, Páris legyőztetésével, nincs egészen elnyomva, és hogy a párisi commune főrejét azon körülményből meríté, miszerint a köztársaság a versaillesi nemzetgyűlés többsége részéről vesélyeztetve látszott lenni. Ezzel Thiers, ha nem is menté ki a commune-isták hallatlan kicsapongásait, oly ténytet constatat mégis, mely a felkelés megítélésével lényegesen enyhítőleg fog hatni. A felkelés keletkezte és ennek több, mint mura-veffli kegyetlenséggel történt elnyomtatása, a vak dühvel végrehajtott tömeges agyonlövétések eles világitást vetnek a versaillesi kormány pártja és soldateskájára és oly színben tüntetik fel előttünk a szerencsétlen Franciaországot, melyben a rend ép úgy, mint a rendtelenség pártja nem képesek mértéket tartani.

Thiers beszéde továbbá a francia nemzetnek egy igen sajnálatos, eddig is eléggé tapasztalt fogatkozásáról ad újabb bizonyítékokat; kitűnik ebből ugyanis, hogy ott, bizonyos hajlam uralkodik az országra tetszetősb színben nehezű állapotnak más feltűntetésére, mint ahogy e hajlam alul még a nemzet legelső emberei sem képesek megszabadítani magukat. Valóban nagyon sajátságosan jön az ki, midőn Thiers Mac-Mahonnak Páris felett aratott győzelméről úgy beszél, mint mely a világ előtt helyreüendi azon csorbát, melyet a francziák hadi-dicsősége a lezajlott hadjáratban oly érzékenyen szenvedett! Vagy mit szóljunk azon nagyításhoz, midőn a commune legyőztetésének azon jelentőség tulajdonitattik, hogy azzal egész Európa mentetett meg az anarchiától, pedig tudvalevőleg a párisi felkelés hatástalanul maradt a külföldre.

Egy annyira lesújtott, és az ereje összedését annyira igénylő nemzetre, mint jelenleg a francia, a jobb utra-térés mulasztatlan feltétele, miszerint hibáit és fogatkozásait teljesen ártérte: s valóban azok, kik a nagyhangzú frázisokat gyártják arról, hogy mennyire nincs megtörve még most sem a francia, és hogy még mindig a világ első nemzete, nagyon sok szolgálatot tesznek neki, és elhidegitik iránta a művelt világ rokonszenvét. A tények eléggé beszélnek, hogy a nemzeti erők és érték tulbecsülése, és belkorhadtság kendőzése, mily rohamosan nyitnak utat a romlás örvénye felé.

Az „Internationale“-nak, mely a párisi lázadásokban nagy, bár titkos szerepet játszott, — szervezőterő a „Times“ párisi levelezője épen most érdekes adatokat közöl. Szerinte a társulat 9 évi

fennállása óta már harmadfél millió tagot számlál. E számba nincsenek azonban betudva ama különböző társulatok, melyek a „nemzetközít“ politikai és forradalmi vállalataiban támogatják, melynek a féniek, a Marianok, a lyoni és marseillesi köztárs. testvérek, a karbonarik s a számtalan titkos társulatok. A társulat közp. székhelye London, tulajdonképp elnöke nincsen s közp. hivatalát egy főtitkár és 15 tag képezi. A társulat a különböző országok szerint ágakra, ezek szakaszokra oszlanak. Az egyes ágak hivatalai hetenkint következő kimutatásokat küldenek Londonba, 1) a vidék politikai és keresk. eseményeiről jelentést, 2) a tagok számának szaporodásáról kimutatást, 3) pénzügyi kimutatást, 4) a nagyobb kereskedők neveinek beküldését, 5) a nagyobb földbirtokosok és tőzsérek megnevezését, 6) a tartott gyűlések jegyzőkönyvi másolatát.

Egy kis történetet beszél el Ugron Gábor, Párisban tartózkodó hazánkfa s az „E-r“ levelezője, a commune utolsó napjaiból, melynek hitelességeért jót áll. Ez következő:

„Langievitz voltlengyel diktátor Pustowojtov kisasszony hadsegédjét ismerjük a forradalom idejéből. A kisasszony igen tisztelt állást foglalt el itt Párisban. Pustowojtov távolról ismerte Dombrowskyt. Emlékezni fognak önök, hogy az érsekkel együtt nővére is elfogatott és később vagy huszonkét apáca. Pustowojtov ezek érdekében fölkereste Dombrowskyt, kinek szemére lobbantotta: mennyire ártott a lengyelek nevének a commune támogatása által, legalább igyekezzék befolyását felhasználni s jót tenni. Aztán kérte, legyen szíves az érsek nővére s az apácák szabadságát kieszközölni.

Dombrowsky felelete oda ment ki, hogy az lehetetlen, mert a commune tagok örvöngők, ha csak érintik is e kérdést, különben nyugodjék meg, 15 nap múlva mi már nem leszünk.

Ez történt május első napjain. Természetesen, ilyen megnyugtató meginkább ingerelte Pustowojtov kisasszonynak a szerencsétlen nők sorsa iránt való félelmét. Dombrowskynek kétségbeeséssel fejtegette, hogy a katolikus világ és papság mennyi rokonszenvet tanusított, mennyire áldozatkész volt a lengyelek ügyében; a commune mellett való szereplésük által ezt is elidegenítik a boldogtalan nemzettől. Ha nem tenné is meg honfui hálából a nők kiszabadítását, tegye meg legalább a jövőért.

Dombrowsky újból kijelentette, hogy ő kész megtenni mindent, de eredményhez nincs reménye Protot és Rigault miatt, kik mérséklétről hallani sem akarnak. Dombrowsky szavát tartotta emberül. Kérésének megtagadásához lemondását követte. Ez időtájt volt is némely lapban szó Dombrowsky lemondásáról, mi kacának tűnt fel, miután Dombrowsky megmaradt. S maradt, mivel kérése megadatott. Dombrowsky tovább ment Pustowojtov kívánságánál, nemcsak a szabadságot, hanem utlevelet eszközölt ki a fogoly nőknek. Mert tudta, ha Párisban maradnak, csak egy sétára lett volna elég a szabadság, s újból elfogták volna őket.

Pustowojtov kezéhez küldte a commune szabadságra helyező rendeletét s az utleveleket Dombrowsky egy udvarias levél kíséretében, mely kéri a kisasszonyt, hogy haladéktalanul intézkedjék a kiszabadulás érdekében és tudassa a foglyokkal, hogy rögtön hagyják el Páris, mert két vagy 3 óra múlva Protot vagy Rigault megtudja a dolgot és késő lehet; másodsor pedig nem fog sikerülhetni az, mit most is két napi erőfeszítés után az illetők háta mögött vihettek ki.

A nők megértették a veszélyt s gyorsan és szerencsésen St. Denisbe menekültek.

A bosszúállás véres napjaiban Páris utcáin dörgő ágyuk moraja figyelmeztette a megszabadítottakat a szabadtóra, ki iránt hálára kötelezettnek érezték magukat. Az apácák küldöttségét menesztettek az érsek nővére vezérlete alatt rögtön Mac-Mahonhoz, esedezvén, hogy Dombrowsky élete kíméltesse meg. Mac-Mahon — mondják — nemes szíve, igen meg lón illetődve az elbeszélte történet által, de kénytelen volt kijelenteni, hogy a rendeletet a csapatokhoz kibocsáttattak, azok verkednek, az illető élete minden tiszt kezében van, ellenkező rendelet már későn érkezhetik, különben gondoskodni fog, s ha élve elejébe juthat Dombrowsky, meg lesz élete kímélve bizonyosan.

Dombrowsky három golyó által találtan harcolva esett el. Az esély nem engedte, hogy a jó tett jóval viszonzottassék. En örömmel jegyeztem fel e nemes tettet, s az azt ritkán követő háladatoságot. Egy napsugár ez a vadság homályában. Szomjazott enyhülés az embertelenségek látásában ki fáradt léleknek.

Országgyűlési tudósítás.

Pest június 10-én.

(Sz. X.) Somssich Pál.
Jegyzők: Bujanovics, Jámor.
A kormány részéről: Andrássy gr., Ker-

kápoly, Tóth, Gorove, Szlávay Pauler, Bittó, Pejacsevich jelennek meg.

A mult ülés jegyzőkönyve felolvastatik és hitelesítettik.

Elnök bemutatja a miniszterelnök átiratát, melyben tudatja, hogy ő felsége Horvát Boldizsár igazságügyminisztert saját kérelmére ezen állásától kegyelemben felmenteni, és helyébe Bitó Istvánt, a ház alelnökét, igazságügyminiszterré kinevezni méltóztatott. (Élénk éljenzések.)

Erre az új igazságügyminiszter a jobboldal lelkes éljenzései és a baloldal szívélyes üdvözléte közt elfoglalja széket.

Huszár Imre átnyújtja Rónay János ó-bessenyői kerületi megválasztott képviselő megbízó levelét.

A képviselők közül kérvényeket mutatnak be Ghyezy Kálmán (Pozsony városa katolikus polgárai kérvényét az ugynevezett kath. congressus összes munkálatai ellen), s Lázár Ádám. A kérvényi bizottsághoz utasítottak.

Várady Gábor a kereskedelmi miniszterhez intéz interpellációt az osztrák Lloyd ügyében. A kereskedelmi miniszter a házban megígérte, hogy az osztrák Lloyd ügyét, miután annak szabadalma lejár, legközelebb alkotmányos tárgyalás alá fogja bocsátani. Ennek dacára azt látja, hogy a közös külügyminiszterium 1872-ki költségvetésében nevezetes összeg vétetett fel az osztrák Lloyd segélyezésére. Kérdezi tehát, tudtával és beleegyezésével történt-e ezen összeg felvétele? és ha nem, szándékozik-e törvény adta hatalmával fogva ennek tárgyalását elhalasztani addig, míg az osztrák Lloyd ügye alkotmányos tárgyalás folytán el nem intéztetik?

Kiss János interpellációt intéz a közlekedési miniszterhez, kérdezvén, mikor szándékozik a Ferencz-csatorna kiépítésére vonatkozó törvényt végrehajtani?

Péchy Tamás: A mai reggeli lapok jelentik, hogy a vaspálya-forgalomban legközelebb nagy fennakadás várható, névszerint az osztrák államvasut panaszokodik, hogy külföldre küldött kocsiit nem kapja vissza. Kérdezi tehát a közlekedési minisztert, vajjon van-e tudomása e bajokról, és szándékozik-e azokat orvosolni?

Babes Vincze a belügyminiszterhez interpellációt intéz, kérdezvén, vajjon szándékozik-e román főispánokat kinevezni?

Az interpellációk közül ötletni fognak.

Irányi Dániel kérdezi az elnököt, kapott-e a főrendekről üzenetet az iránt, mikor szándékoznak a testi büntetés eltörléséről szóló tjavaslatot tárgyalni?

Elnök: Nem kaptam.

Irányi a főrendek eljárását ez ügyben jellemzi, kifogásait csak ürügyeknek tartja, szintugy kárhoztatja a kormány eljárását is szemben e törvényjavaslattal.

Simonyi Ernő sürgeti a választ interpellációjára.

Pauler Tivadar vallás- és közoktatási miniszter: Simonyi Ernő kérdéseire — Jekelfalussy székes-fehérvári püspök ügyében — válaszol:

A székes-fehérvári püspök hozzám intézett írásbeli beadványában kijelentette, hogy a vatikáni zsinat apr. 24-én és jul. 18-án hozott dogmatikus határozatait f. évi jan. 18-án Rómából püspöki helyettesének megküldötte, azzal a meghagyással, hogy azokat a plébániákkal közölje, s hogy ennek folytán a kihirdetés megtörtént.

Ami Simonyi második kérdését illeti, az, hogy mit szándékozik a kormány tenni? erre válaszul a következő: A kormány a korona jogaim megővására és fenntartására az eddigi gyakorlatban volt és az államhatalom jogkörének megfelelő intézkedéseket szándékozik alkalmazásba venni, és fog alkalmazásba venni. (Általános élénk helyeslés.)

Simonyi Ernő: A miniszter válaszában legjobb biztosíték rejlik arra nézve, hogy a belnyugalom fanatikus izgatások által megzavartatni nem fog, azért azt köszönettel veszi. (Helyeslés.)

A ház a választ tudomásul veszi.
Andrássy Gyula gróf miniszterelnök átnyújtja az ő felsége által szentesített törvény-cikkeket.

Kihirdetettek és a főrendekhez átküldetnek. 7 törvényjavaslat még nem szentesítettett, ezek ma este fognak megérkezni, és kihirdetésük végett holnap rövid ülés fog tartatni, melynek tartási ideje felől a clubbók ma este értesíttetni fognak.

Ülés vége 12 órakor.

Pest, június 11.

(Sz. X.) Elnök: Somssich Pál délelőtti 11 óra után nyitja meg a képviselőház mai ülését. A kormány részéről jelen van: dr. Pauler Tivadar, Gorove István, Szlávay József, Tóth Vilmos.

A tegnapi ülés jkönyve felolvastatván hitelesített.

A főrendi izenet átvétele után Györfy Gyula az ülésszak alatt beadott ipartörvényre vonatkozó indítványát megújítja.

Szlávy József Várady Gábornak a Lloyd miatti interpellációjára némi felvilágosítást ad, mert az ezen társulattal kötendő szerződés nem sorozható a nemzetközi szerződések sorába s így nem is kell ezt az országgyűlés előleges radificatiója alá bocsátani.

Várady Gábor e válaszzsal nem lehet kieligítve, mert a törvény szerint e szerződés csak ugyan nemzetközi jelleggel bír.

A ház nem hoz megállapított határozata értelmében, ez ügyben határozatot.

Gorove István több szentesített javaslatot mutat be.

Ezek felolvastatnak és kihirdetnek és a főrendekkel közöltetnek.

Gorove István bemutat egy királyi leiratot.

E leirat szerint az országgyűlés szeptember 14-ig elnapoltatik.

A ház az elnököt felhatalmazza, hogy az időközbeni leköszönéseknél új választásokat elrendelhesen.

Elnök még néhány bucsu-szót intéz a ház tagjaihoz és elosztatja az ülést. — (Eljen az elnök!)

Az ülés jegyzőkönyve felolvastatván, hitelesített. Ezzel az ülés déli 12 órakor szétoszlott.

Thiers beszéde a köztársaság mellett

A francia törvényhozó testület június 8-iki ülésében rendkívüli fontos események történtek, melyek igénybeveszik egész érdekeltiségünket. A monarchista többség 448 szavazattal 103 ellenében visszahozta az Orleans-családot Franciaországba. A kimerítő távirati tudósítások szerint az ülés következtében folyt le:

Batbie, mint bizottsági előadó, kijelenti, hogy a bizottság azon véleményen van, mikép fogadtassék el Grand amaz indítványa, mely eltörli a Bourbon-család ellen hozott száműzési törvényeket.

Barthelemi St. Hilaire felolvassa a kilenczedik osztály javaslatát, mely azt ajánlja, hogy Joinville herceget, választása igazoltassék.

A tizedik osztály javaslata igazoltatni kívánja Aumale hg. választát.

Billy felolvassa a poroszok által még elfogalva tartott megyék képviselőinek indítványát, mely hasonlólag igazoltatni kívánja Aumale és Joinville hercegek választását és eltöröltetni kéri a Bourbonok száműzésére vonatkozó törvényt.

Husz baloldali képviselő hasonló indítványt nyújt be.

Leblond veszélyesnek tartja a jelenlegi körülmények között a nevezett két választás igazoltását, s a száműzési törvények eltörlését. Azt mondja, hogy Franciaország nagy városai, azon polgárháború meg a hamu alatt pislog. E beszédet Batbie megczáfolni törekedett. Ezután fölkel.

Thiers, azzal kezdván beszédét, hogy sohasem állott szemben ily nehéz kérdéssel. Indokolja aggodalmait, s azt hangsúlyozza, hogy ez nagyfontosságú politikai kérdés. Az ország is annak fogja azt tekinteni.

Thiers aztán részletezi Franciaország helyzetét. Bevégeztük — ugymond — egyiket a legnagyobb polgárháborúnak, melyek valaha léteztek, és visszaállítottuk a megzavart társadalmi rendet. Európa köszönetet szavazott nekünk, hogy megmentettük az anarchiától. Egy héta megváltozott helyzetünk. Megveretésünk feleltetik, és

egyedül győzelmünkre emlékeznek. De illúziókat nem szabad csinálni. A lázadás le van fegyverezve, de nincs megnyugtata. A kedélyekben fennmaradt az izgatottság, miért nem szabad új tápot adni a szenvedélyeknek. Hozzá kell fogni az újraszervezés művéhez.

Thiers fölemlíti, hogy hatalmas fegyver volt a párisi felkelő vezérek kezében azon állítás, miszerint a köztársaság veszélyben forog. A józanész kívánja tehát, hogy ez irányban tovább semmi ürtügy ne szolgáltatassék. Bizalmat kell az országba önteni; az ipar és kereskedelem ismét lendületnek indul, nagy megrendelések érkeznek minden oldalról. A nagy iparosok azonban a nemzetgyűlésre függesztik tekintetüket, vizsgálván, vajjon nyújt-e az bizalmat s képes-e a reá súlyosodó nehézségekkel szembeszállni. Thiers ezután eme nehézségeket fejtegeti; Franciaországnak mindenek előtt területét kell megtisztítani az ellenség-től, kiemeli a megszállás lealázó és nyomasztó voltát, amindön 500 ezer németet kell az országnak táplálni, míg ha azon vidékből a németek kihúzódnak, az adót is ismét Franciaország szedheti, mely eddig már 400 millió frank kevesletet mutat fel. A nemzetgyűlésnek ismernie kell e részleteket, hogy a helyzetet helyesen megbírálhassa. Ily helyzetben az országnak hitelhez kell folyamodnia, erre pedig elkerülhetetlenül szükséges, hogy Európa bizalommal tekintsen Franciaország felé; a fölött nem kételkedik senki, hogy segédforrásokkal bírnunk, de mindenki belvillongások kitörésétől fél.

Thiers kijelenti, hogy ő igen tiszteli a Bourbon-családot, de hozzát teszi: önök azt hiszik, hogy nemzeti nagylelkűséget követnek el, pedig egészen egyebet tesznek. Nem voltak azok száműzési, hanem elővigyázati törvények. Két kormány egy területen nem állhat meg egymás mellett. Emlékeztetbe hozza, hogy ő hibáztatta az 1848-iki republikánusokat, amiért a száműzési törvényeket eltörölték. Ő akkor így szólt Napoleonhoz: Ezek az előre nem látó republikánusok önt visszahívták: ön lehet az ő urak, de nem az enyém.

Azt is mondja Thiers, hogy ő barátságot érez az Orleans-család iránt, de kijelenti, hogy a haza iránti barátság túl teendő minden más barátságon. (Tetszés.) Az anyagi győzelmet kivittük, eszélyesség által kivivjuk az erkölcsi győzelmet is. Emlékeztetbe hozza a bordeauxi egyezményt s védelmére kel a szept. 4-ki forradalomnak. „Dívat lett, kiált fel Thiers, minduntalan megtámadni azt a forradalmat, de elfeledik a támadók, hogy ez a forradalom a közóhaj kifolyása volt, hogy csakugyan tett szolgálatokat az országnak. A szept. 4-ki férfiak hibáztak abban, hogy tovább akarták folytatni a háborút. A hibát nem Párisban követelték el, mely kénytelen volt megnyitni kapuit, hanem Párison kívül azok, kik örült politikát követtek.

A bordeauxi egyezménynél fogva a nemzetgyűlés despotáktól akart megmenteni Franciaországot, de nem megbuktatni a köztársaságot. A nemzetgyűlés megalkotta a tényleges kormányt azon megbízással, hogy az állítsa helyre a rendet és hitelt. Nem én vagyok a leghatalmasabb, hanem akire a legnagyobb felelősség hárulik s én feladatommak becsületesen meg akarok felelni.

Beszéde további részében kifejti, hogy mily értelemben republikánus ő. Kijelenti, hogy Londonban több szabadságot talált, mint Washingtonban. A fejedelmek azonban nem mindig értették ezen kormány föltételeit. Azt kell nekik megérteni, hogy az alkotmányos monarchia tulajdonképpen köztársaság, melynek elnöke örökös. (Helyeslés.) Előadja a forradalmak által okozott roppant szerencsétlenségeket, de azon meggyőződésben van, hogy Franciaország ismét fölépül, ha nem lesz pártoskodás. „En a köztársaságot, mint reám bi-

zott jószágot vettem át, én el nem árulom. A jövőre nem gondolok, csupán a jelen foglalkoztat; én nem gártot szolgálók, hanem a hazát szolgálom.

Thiers melegen emlékezik meg a hadseregről; ő a katonákat, ugymond, mint saját gyermekeit szereti. (Általános tetszés.) Majd a nemzetgyűlés védelmére tált azon korábbi gyanúsításokkal szemben, hogy e testület meg akarja buktni a köztársaságot. A nemzetgyűlés — mondá — még szabad-e, mint én magam s azon tagok, kik monarchikus hajlamokat táplálnak, elég ildomosak voltak e hajlamukat elpalástolni. E nyilatkozatokat tette ő, ugymond, a párisi lázadás alatt Versaillesba jött nagy városi küldöttségeknek s így győzte le az országban mind erősebben nyilvánuló bizalmatlanságot, mely ha akkor kitör, bizonyosan komoly veszélyeket idéz elő.

Thiers reméli, hogy a nemzetgyűlés helyeselni fogja az ő eljárását s ha talán fennebbi nyilatkozataiban tulment volna a nemzetgyűlés gondolatán, egyedül csak maga magát kompromittálta. Szerinte a jelen békés alakulás felzavarása nagy veszéllyel járna; nem akarja vizsgálgni, visszavérhet-e a jövőben a monarchia, de hogy az állandó lehessen, szükséges, miszerint mindenki elmondhassa, hogy a köztársasággal loyális kísérlet tételét.

Majd egység és kölcsönös méltányosságra hívja fel a nemzetgyűlést s kijelenti, hogy a száműzési törvény eltörlésébe végül beleegyezett, midőn az orleans hercegektől azon biztosítást vette, hogy a nemzetgyűlésben meg nem jelennek s a fellépésükhöz kötött aggályok megvalósulása okot szolgáltatni nem fognak. Ha azonban másképpen történne a dolog, ő azonnal kellő rendszabályokhoz nyulna s csak azután kéréni ki reá a nemzetgyűlés szentesítését. Beszédét e szavakkal zárta be: Itt maradok, ha önök tovább is hajlandók lesznek engemet bizalmukkal megtisztelni s méltónak tartanak ez állomásra, részemről egyszersmind ismétlem, hogy senkit megcsalni nem fogok.

Táviratok.

Grätz, jun. 10. Egy munkásküldöttség megkérte a helytartót, hogy a munkás-egylet elfogott elnökét szabadon bocsáttassa. A helytartó elutasítólga válaszolt.

Bécs, jun. 10. Hohenlohe herceg ő felségének udvarmestere legközelebb Rómába megy, magával vivén a király egy sajátkezü üdvözlő levelét a pápa 25 évi jubeliuma alkalmából.

Páris, jun. 9. A poroszok tegnap kezdték odahagyni az alsó Seine-megyét. — Az ostromállapot Párisban jövő hétfőn fog megszűntettni. Az „Opinion nationale” kivételével valamennyi lap helyesli Thiersnek beszédét és a nemzetgyűlés szavazását. A köztársasági lapok ajánlják a köztársasági jelöltek meleg pártfogását.

Páris, jun. 9. A választók fölhívása a pótválasztásokra holnapra váratik. — A „Gazette de France” mondja: Az Orleans hercegek ígéretet tettek, hogy a nemzetgyűlésben nem foglalják el helyüket s a jövő választásoknál nem fogadnak el jelöltséget. A pótválasztásoknál több bonapartista: Forcade la Roquette, Rouher, Laguerouniere és Haussmann több departementben jelöltekül föléptek.

Bécs, jun. 10. Beustgr. nem nyújtott be emlékiratot Hohenwart politikájáról, sem ilyet nem szerkesztett. A cancellár azonban a delegát legelső teljes ülésében valószínűleg a birodalom külviszonyairól fog értekezni.

Páris, jun. 9. Az érsek s a többi leölt kezesek tegnapelőtt temetettek el. Notre-Deméből impozant pompával; a roppant néptömeg polg. osztá-

lya élén Grévy, a katonaién Mac-Mahon s az egyházién az orleansi püspök állott, az eső azonban a tömeg nagy részét csakhamar szétoszlatta. — Deguey abbé temetése ma fog végbe menni a Madeleinebél.

Versailles, jun. 9. Ponteiseben egy millió példányt foglaltak le az „Ök hazudtak” cz. bonapartista izgatásra szánt röpiratból.

Karlovitz, jun. 10. A congressus mai ülésén elnök felolvassa Miletits levelét, mely a távolléte miatt hozott congressusi határozatért köszönetét fejezi ki. — Az iskolatörvény további tárgyalásánál határozatba ment, hogy a tanítósemináriumok Pakratzon és Károlyvárt előkészítő osztályllyal állítandók fel.

Marseille, jun. 10. Chambord gr. ideérkezett s Bavez asszonyhoz szállott, kinek férje oly fontos szerepet játszott X. Károly alatt.

Berlin, június 10. A czár határozott ki-vánatára Bismarck és Moltke kihalgatáson voltak ő felségénél.

Bécs, június 10. A „Tagebl.” egy közleményt hoz római levelezőjéről, mely szerint a zsinat politikai bizottsága egy chemát dolgozott ki, mely az összes fejedelmek és kormányoktól függőknek mondja ki a pápától. Eschema már megnyerte volna a zsinat többségének helyeslését s legközelebb dogmának nyilvánítatik.

Versailles, jun. 10. Joinville és Aumale hgek Thierst és Grévyt meglátogatták: mondják, hogy a hgek a legmegnyugtatóbb biztosításokat adták. — A pótválasztások 1/3 üres hely betöltésére július 2-ára vannak kitűzve. A hiv. lap állítja, hogy a letétemények a francia banknál érintetlenül maradtak.

Legujabb.

Páris, jun. 11. Louis Blanc egy levelet intéz a Figaro szerkesztőjéhez, melyben kijelenti, hogy mint minden becsületes republikánus, ő is borzalommal tekint a commune gyujtogatására és rablásaira.

Páris, jun. 11. Rossel a St. Germain boulevard 54. sz. házában elfogatott. — A választások Párisban egyidejűleg mennek végbe a vidékiekkel s téves azon nézet, hogy a kormány aggályokat táplálna a párisi választások iránt.

Marseille, jun. 11. Mires bankár a hies francia vasuti vállalkozó 62 éves korában itten elhalt. — A Thiershez intézendő feliratot számosan írják alá.

Lyon, jun. 11. Az idő itten rendkívül hideg s a mult napokban hó esett a közel fekvő hegyeken.

Madrid, jun. 11. Castellar állítólag az ayuntamiento-terembe meetinget szándékozik összehívni, hogy a spanyol kormány által elhatározott kiadási-eljárás ellenében, végzés hozattassék, miszerint a párisi commune szökevényei nem fognak kiszolgáltatni a francia hatóságoknak, hanem a spanyol törvényszékek által ítéltetnek el. Castelar egy beszédet fog tartani, melyben ha a commune embereinek tetteit ha nem mentegetendi is, legalább szelidebb világításba helyzendi.

London, jun. 10. Az irlandiak sze-

szükséges volt Franciaországra nézve. A nemzet hatalmasan működő hazafisága új tápot nyert az orleansi szűz halála által. A francia sereg ellenállhatan erővel szoritotta ki az angolokat Franciaországból, kik végre csak Calaiszt tartották meg. E háború előtt csak a „pays” szót használták a francia por Franciaországról szólva, a háború után azonban már általánosán a patrie szó jött használatba.

Desjardins aztán fölemlíti, hogy a francia nemzetnek általánosán szemére vetették, miszerint kereste a harcztot Németországgal. Elfeledi azonban, hogy 1790-ben önmaga fogott fegyvert a francia szabadság elnyomására. De Franciaország s a francia földnél alig volt valaha nagyobb, mint e korszakban, midőn 14 nagy sereget állított ki, melyek mindenütt visszaverték a kényuralom hadtömegeit.

Franciaországban az jellemzi a nép hazafiságát, hogy a hazaszeretet nem csak bizonyos vidékre, hanem az egész országra kiterjed. A lotharingiai vagy az elsassi nép oly jó francia hazafi volt, mint a breton, gascognei sat. Elsass már 1864-ban kapcsoltott Franciaországhoz, és ugyan Poroszországnak volt-e még csak híre is ez időben?

Desjardins azonban elfeledi, hogy Elsass nem Poroszországtól, hanem a német birodalomtól vétetett el s hogy ez ép oly idős, mint Franciaország. Hogy a lotharingiak már a mult században is jó francziák voltak, azt bizonyítja mai napig is négy torontálmegyei falu, köztük Charleville, Trübswetter, stb. E falvak lakossága Lotharingából származik, és Mária Thérédia által telepitett oda. Most is főleg az idősebb emberek körében, e falvakban francia nyelvet lehet hallani.

Előadása végén Desjardins néhány igen elismerő szót mondott el a magyar hazafiságról. Kiemelte, hogy jól esett látnia magyar pöröket a nemzeti muzeumban. Ez azt bizonyítja, hogy a magyar nép érzi, miszerint ez a haza, az ősszemzet tulajdona. Rómer Flórisnál levén a minap — mondja Desjardins — egy igénytelen pór értékes övet adott át a nemzeti muzeum számára. Jutalom után kérdezte, e szegény ember semmit sem akart elfogadni. Uram, mondá Desjardins elragadtatással, e szegény ember tette nagyszerű, mert a hazafiság magaslatán áll.

TÁRCZA.

A francia hazafiság története.

— Desjardins Ernő pesti felolvasásából. —

Előadását egy kis polemival kezdte Desjardins. Fölemlíté ugyanis bevezetésképen, hogy valami dr. Carus nevű német tudós nem igen régen egy könyvet írt, mely az emberiség fejlődésével foglalkozik. E mű a jelenleg létező népeket három osztályba sorozza. Vannak ugyanis dr. Carus szerint népek, melyeket a „nap népeinek” nevezhetünk. Ilyenek mindenek előtt a szoros értelemben vett poroszok s aztán a németek. Aztán az „alkonyatnépek” következnek, melyeknek a francziák, olaszok, spanyolok, portugalliak, szóval egész román népcsalád. Fejlődés tekintetében az utolsó fokot az „éj népek” foglalják el. E népek közé dr. Carus szertefergető logikája amagyarokat is oda sorolja.

Desjardins e furcsa osztályzásra gunyorosan jegyezt meg, hogy a doktor ur elfelejtette felsorolni a napfeljövőt népeit. A francia tudós nem akarta mondani, hogy e népek közé a magyart is oda kellene számítani — bókját azonban így is megértették legtöbbször a hallgatók közül.

Csak ezután tért át Desjardins fejtegetésének tárgyra, vonzó képet nyújtva középkori francia állapotokról. Elmésen indokolta, miként fejlődött századról századra a francia hazafiság, mely megteremtette Franciaország egységét és nagyságát. A francia nép emelkedése a kereszties hadjáratok korába esik. Azelőtt a korlátlan hűbérrendszer meggátolt minden fejlődést. Az urak nem ismeretek közelebb eső célt, mint minél inkább zsarolni és kiszivattyuzni a földnépet, mely a rája kivetett ónkényes adók sulya alatt leroskad. A polgári elem szerepe csak a kereszties hadjáratok után kezdődik. E rendkívüli népmozgalom közelébb hozta egymáshoz Franciaország legkülönbözőbb vidékeinek lakóit, az ur közvetlen érintkezésbe jutott a polgárral s a pórnéppel. Már maga az osztályok e beható érintkezése igen üdvös eredményeket szült, miután Desjardins megjegyzése szerint az elszigeteltség egyértelmű a tudatlansággal — lísolíté c’est l’ignorance.

De a kereszties hadak első sorban a polgári elemnek váltak javára. A hosszan tartó és rendkívüli embererőt igénybe vevő hadjáratok nagy-

mervü hadi felszerelést tettek szükségessé. A városokban a kézművesek egyletekké álltak össze, hogy egyesült erővel felelhessenek meg a szükségletnek. Ez időbe esik a czehek keletkezése, melyek a középkori városok politikai és társadalmi életében oly nagyfontosságot szereztek vittek. A polgárság anyagilag gyapodván, lassankint érezni kezdé erejét és visszá helyzetét, és emancipálni törekedett magát az urak igrája alól. A középkori község a kézművesek egyesüléséből a czehek közül fejlődött ki, és Franciaországban commune nevet vett föl.

Az arisztokrácia féltékenysége lépten-nyomon összetűzésbe jött a városokkal. A polgárok szabályozni iparkodtak viszonyukat az urakkal szemben, s azért szerződésre léptek velük. A legtöbb középkori város hosszu időközön át rendes adófizetője volt az arisztokráciának. E függő viszony azonban sértette a polgárság önértékét, annyival inkább, mivel az urak igen gyakran megszegték a városokkal kötött szerződéseket, nagyobb terheket akartva róni a polgárságra. Így származtak aztán azon makacs küzdelmek a polgári elem s az arisztokrácia között, melyekről a középkori krónikák annyi érdekesezt tudnak beszélni. Minden egyes város vár volt akkor, minden polgár katoná, minden lakház egy-egy bástya. Ablakok helyett csak löresek nyíltak az utcára, hogy kövekkel nyilakkal, dárddal, forró olaj és szuokkal lehessen fogadni az ellenséget. A polgárság szabadság-szeretete teljes mérvben nyilvánult e korban. Jogaikat és önállóságukat minden perczen kész levén védni, e polgárság körében az egyetértés, a hazafiság és családi erények hatalmasan virágoztak.

A királyok, kik mindinkább rá kezdtek szorulni a gazdaság és hatalmas városok anyagi és erkölcsi támogatására, lassanként oltalmuk alá vetették a polgári elemet a kapzsi és hatalmára féltékeny arisztokrácia ellenében. Fülöp Ágost király első volt, ki elismerte a városok nagy hivatását, és ő fényes szabadságokkal látta el a polgári elemet Franciaországban.

Desjardins a középkori francia városok jellemzéséről áttért a francia pórnépre. Ő az igazi hazafiságot a földnél körében találja föl, most ugy, mint a régibb századokban. A francia pórrol igen rokonszenves, majdnem ideális képet nyújtott. A francia pór — mondá Desjardins ki-törő hévvel — járatos hazája történelmében és

szereti földét, mint az anya gyermekét. Vasárnapként elég kimenne a mezőre, hogy emelkedett legyen szílele. Ott látja maga előtt a földet, melyet véres verejtékkel művel a köznapokon, és mely táplálja őt és gyermekeit. Ugyanazt a földet művelték már atyja, őregatyja és ősei is és ugyanazon földet fagják megtermékenyíteni, gyermekei és unokái. Es ez érzület uraim — mondá Desjardins — kiolthatlan hazafiságot szül. Mert szeretni csak valami állandót lehet, miután a szeretetnek valami maradandóhoz kell tapadnia. A föld, melyben őseink és kedveltjeink porai nyugszanak, mindig drága előttünk. Aki a földet szereti, az jó, az rendíthetlen hazafi lesz minden körülmények között. Desjardins aztán egy oldalvágást mért a nemzetközi munkásegyletre, azt mondván, hogy Franciaország két millió földtulajdonosa közül aligfognak sokan internatónalisták lenni.

A francia nemzet hazafisága egész nagyságában az ugynevezett százéves háború második korszakában mutatkozott. 1422-ben, midőn VII. Károly trónra lépett, az angolok Franciaország kétharmad részét bírták. VII. Károly csak a Loire folyótól délre eső vidékeken volt elismert király gyanánt, Franciaország északi és északeleti részében VI Henrik angol király uralgott. Már veszve látszott Franciaország, midőn előállott egy pórleány, Jeanne d’Arc, kit a történéslem az „orleansi szűz” neve alatt örökített meg. Mi indítá oly nagyszerű tettekre az egyszerű falusi leányt? — kérdi Desjardins. Semmi egyéb, a francia pór nékbelében élő rendíthetlen bizalom a haza iránt, röviden a szilárd és semmi körülmények között nem csüggedő hazafiság.

Joggal mondhatni, állítja Desjardins, hogy e viharteljes korban a francia pór nép mentette meg Franciaországot. Az orleansi szűz az egész földnébe beoltotta a hitet Franciaország jövője iránt, s a legelhagyatottabb gunyhókból előtűdultak agok és ifjak, hogy kiűzzék az ellenséget a haza földéről. Az angolok csatára csatlát vesztettek. Jeanne d’Arc elfoglalta Orleanst, visszazoritotta az angolokat Páris falai alá ug, hogy VII. Károly feltehetette Franciaország koronáját Rheimsben. Az angolok megégették ugyan az orleansi szűzet, midőn kezeik közé jutott, de Desjardins ép e vértanuságnak tulajdonítja Franciaország földszabadságát az idegen uralom alól. E martyrság

Mihelyest a Visztulán a hajózás kezdetét vette magából Varsóból 42 gabnával telt hajó indult Dancigba, melyen 82000 követz különböző élet volt. Mintegy 10000 követz még készletben van. A gabna átlagos ára Varsóban a következő: buza (követz) 6.90—8.32 rubl., rozs 4.35—4.65, árpa 3.40—3.60, zab 2.50—2.60, borsó 3.80—4.20, dara 3.30—3.60, repce 9.00—9.55, kendermag 7.00—7.15, burgonya 2.00—2.25, széna (pud) 0.40—0.42, szalma 0.22—0.25.

Nyilttér.

Az önművelődést céljával választott aradi „Általános munkásegylet” egy évi fennállása óta sem saját kebelében, sem a nyilvános téren legkisebb megrovást érdemlő tényt nem követett el, — azért úgy féltett egyet, mint egyes tagjai becsületének megóvása tekintetéből kénytelenek vagyunk a nyilvánosság terén a t. olvasó közönség ítélete elé lépni azon méltatlankodások ellenében, melyekkel testületünk a helybeli nagyon tisztelt ágostai ev. hitközség lelkésze Nikodem János ur által folyvást illetetik azon idő

óta, mióta egyetli helyiségünk ezen érd. hitközség épületébe áttételezt. Ugyanis:

Egyetünk legfőbb céljával tüzte tagjainak alkalmas helyiségben minden kitelhető módon elősegíthető művelését s szórakoztatását eszközölni, hogy azokat szabad idejüknek eldorbóztatásától és ez által pénzük és egészségük elpazarlásától viszsztatarthassa, hogy mindezeket saját önképzésükre s szolid szórakoztatásukra használják; — és mégis május elsejétől óta, mivel egyetli helyiségünket a munkás ifjúság csakis a munka után maradt szabad esteli idejük alatt rendezhették be és építhették kis szavalati emelvényüket: t. N i k o d e m János lelkész ur által a leggaládabb módon támadtatnak meg folyvást, s illetetnek a legpiszkosabb lump, havasról jött tekergő, betyár, korhely s több aljas, az iparosostály egyik mestere által sem osztogatott, ezektől munkását megkímélt nevekkel — csak azon okból, hogy az ezen alkalommal fölmerülő alig annak nevezhető kis zaj tiszteletes főleinek terhére esik, és hogy az egyetl által egy szobás lakással ellátott jegyző és gondnok családos ember lévén, 3 gyereke néha, — mint gyerekek — sírnak s ez tiszteletes ur szerint kiálthatatlanabb, mint szintén egy ez épületben

akónak 5 gyermekei és a tiszteletes oktatása alatti növendékek egész napi zaja. — Ez okból tiszteletes ur nem rüstelte pap létére már többször egyetli felügyelőnk szobájába tönni bottal és gyerekeit s nejét is megtanítással, megveréssel fenyegetni, sőt ennek pesztonkáját csak azért, mert az nevetni merészelt tiszteletes ur durván fenyegető s állásához nem illő beszédjére: fölpofozni és az utcán is bottal kergetni s a kis gyerekeket vad fenyegetésekkel ijesztgetni stb. Mi ez eljárással szemben egy lelkész ellen nem mondunk ítéletet, azt a t. olvasó közönségre bizzuk; egyedül azt jelentjük ki teljes határozottsággal, hogy az ilyeszerű eljárás tiszteletes urtól jövőre kikérjük, s ne törjön többé oly durván egyetlünk be, se bántalmazza egyetlünk megbízottját, vagy szintén ártatlan családját semmi tekintetben, mert tudnia kellene, hogy ha valamely lakó lakást bérel, mint mi, meg is várhatja, hogy az illem határai közt mindaddig korlátlanul használhassa is azt, s pénze árának élvezetében ily durvamódon ne akadályoztassék, míg kötelezettségeit ez megtartja, mi ellen pedig az egyetl eddig nem vétkezett.

E ténnyre bátorodom tisztelettel figyelmeztetni a hitközség tek. előjáróságát is. Maradtam továbbra is a t. közönség és érd. hitközség iránt tisztelettel.

Arad, 1871. évi június hó 12-én.

Szabó Lajos,
egyleti titkár.

Távirati tudósítás.

a bécsi börzéről 1871. június 12-én.

5% Metalliques . . . 59 —	Hitelintézet . . . 288 90
Nemzeti kölcsön . . 68 85	Váltó líra . . . 124 —
1860. évi kölcsön . . 99 25	Értel . . . 1 2 —
Bankrézvény . . . 793	Arany . . . 5.88 1/10

20 frank-darabok 9 85

A szerkesztésért felelős: Bettelheim V.

H I R D E T É S E K.

A pesti ár- és értéktársa június 10-én.

Gabonák		Vásárlás		Vendéglátás	
Ör.	Ár.	Ör.	Ár.	Ör.	Ár.
buza bányai	89.50	5.70	34.50	5.85	160
" " " "	35.50	6.05	36.40	6.15	200
" " " "	87.60	6.30	88	—	300
" " " "	81.65	5.75	4.80	5.90	400
" " " "	86.60	6.10	86.60	6.20	500
" " " "	87.65	6.35	88	—	600
" " " "	83.50	5.70	84.50	5.85	700
" " " "	85.95	6.05	86.60	6.15	800
Rozs.	80	font után	szilárd	3.35	3.40
Arpa.	malátán 72	" " "	" " "	2.35	2.75
abakul 72	" " "	" " "	" " "	2.25	2.35
zab	50	" " "	" " "	2.10	2.15
Kukorica bányai	mérője	" " "	" " "	—	—
másnemű	" " "	" " "	" " "	—	—
Bab	50	" " "	szilárd	—	—
Köles	80	mérője	" " "	—	—
Repcefele 75	után	" " "	" " "	—	—
" bányai 75	" " "	" " "	" " "	3.05	3.20

o. ár. tr.

Értékpapírok.

Állampapírok.

Magyar vasúti kölcsön 120 frt

ezüstben 107.40 107.60

Biztosítások.

Előmagy. biztosító társaság . . . 126.50 127.50

Haza, életbiztosító bank . . . 94 — 96 —

Pannónia v. bizt. 339 — 342 —

Pesti biztosító intézet . . . 270 — 272 —

Unió vízenbiztosító bank . . . 320 — 322 —

Nemzeti biztosító-bank . . . — — —

Vasutak.

Pesti közút 283.50 284.50

Pesti közút III. k. b. — — —

Budai közút 120 — 125 —

Álföldi 176 — 177 —

Észak-keleti 184 — 185 —

Magy. keleti 85 — 86 —

Bank és takarékpénztári részvények.

Angol magyar bank 88 — 89 —

Magyar Általános hitelbank . . 100.50 110.75

Francia magyar bank . . . 79.75 80 —

Pesti népbank 34.25 34.75

Pesti kereskedelmi bank . . . 680 — 685 —

Pesti iparbank 430 — —

Pesti takarékpénztár 3300 — 3350 —

Pest-budai takarékpénztár . . . 166.50 167. —

o. ár. tr.

Arad, 1871. június 9.

Matok

Arpad-gőzmalom 60 — 265 —

Aradi gőzmalom — — —

Blumfeld 205 — 210 —

Concordia 550 — 555 —

Király 351 — 360 —

Luiza 132 — 134 —

Mohár és sütöm. 184 — 188 —

Unio-malom 290 — 300 —

Victoria gőzmalom 215 — 218 —

Hungaromalom 830 — 850 —

I. budapesti gőzmalom 595 — 600 —

Budai gyár 68.50 69 —

Pannónia 585 — 595 —

Egyéb részvények.

I. magyar serfőzde 585 — 590 —

Királyi serfőzde 80 — 82 —

Hajózási társ. 100 — 102 —

Elő m. gőzhajózási 74 — 75 —

Kereskedelmi 445 — 455 —

Budapesti társaság — — —

Országos gőzhajó társaság . . . 43.50 44 —

Magyar Lloyd — — —

I. magyar gőzgyár — — —

Mátrai k. 11 — 11.50 —

Bátor közút — — —

Rimacsányi bány. 6000 — —

Sárgó-hajó 117 — 118 —

Pest-budai hajógy. — — —

I. szeszfőző — — —

Újpesti 104 — 105 —

Alagut 104 — 105 —

Záloglevélek.

5 1/2% m. földh. zálog 89.25 89.75

6% m. földh. zálog — — —

5 1/2% m. földh. zálog 84 — 84.50

Kereskedelmi bank 90.50 91 —

Előbbesek.

Lánczid 6% 91 — 91.50

Miskolci malom — — —

Léonard postgyár — — —

Budapesti malom 160 — —

Pénzretek és 3 havi váltók.

Arany 5.84 — 5.85 —

Napoleonkor 9.83 — 9.85 —

Észt 122 — 122.50 —

Papír 1.81 1/2 — 1.82 —

o. ár. tr.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Közlendek.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871. június 9.

Arad, 1871